

2. **DZIELNY** (5) *ai*

e pochylone.

sg m A dzielného (1). ◇ I dzielnym (2). ◇ n A dzieln(e) (1). ◇ pl N m pers dzielni (1).

Sł stp, Cn notuje, Linde XVIII – XIX w.

1. *Dający się oddzielić, odmienny, odrębny, różny [od kogo] (2) :*

dzielny czym (1): A choć [Bóg Ojciec, Syn i Duch św.] rzeczą y liczbą dzielni są od siebie/ Wszakże iedną ich możność na ziemi y w niebie GrzegRóżn Nv.

Szereg: »rozny i dzielny« (1): A przeto Kálwinie ielibyś ktorego/ Iełzcie do tych [osób Trójcy] chciał przydać podobno takiego Coby iednym będąc tych trzech záymkał w łobie/ A roznym y dzielnym był od nich w fwey ofobie/ [...] Tho pewnie iuż chcełz mieć czwartego GrzegRóżn Nv.

2. *Obdarzony czym, wyposażony w co (2) : Niechayże tedy Krol náłz y bierze y dáie/ dzielnym j fzezodrobliwym Krolem w Polfzce będzie OrzRozm O.*

Wyrażenie: »w godność dzielny« (1): IEłt temu coś blifko czterech lat/ M. X. zem oného po wżem świecie sławnego/ y w godność dzielného/ Ianá Kochánowłkiego [...] rzeczy piłanych po części był między ludzi wydał KochCzJan A2.

3. *W funkcji rzeczownika: »dzielne«: = opłata dla dworu przy podziale majątku kmiecego, uiszczana przez chłopą pozostającego na roli (1) : Kmieć gdy łie brácia dzielą/ naprzod dzielne do dworá [dać ma] GostGosp 42.*

Synonimy 1. rozny; 2. obdarzony.

*Cf 2. **NIEDZIELNY***